

Ενδεικτική απάντηση

α. Ο γεωργός σκέφτηκε τον εγγενή τρόπο πολλαπλασιασμού. Ο γεωπόνος δεν θα συμφωνήσει με το γεωργό. Ο λόγος είναι ότι, τα φυτά αμπέλου (τα σπορόφυτα), που προκύπτουν από τη βλάστηση των γιγάρτων, διαφέρουν από τους γονείς σε πολλά χαρακτηριστικά, ακόμα και στην περίπτωση της αυτογονιμοποίησης. Οι διαφορές αυτές αφορούν τη ζωηρότητα και παραγωγικότητα των φυτών, καθώς και την ποιότητα των αμπελουργικών προϊόντων. Έτσι, με τον εγγενή πολλαπλασιασμό, δεν παράγονται ομοιόμορφα φυτά για τη φύτευση παραγωγικού αμπελώνα καθώς και δεν παράγονται φυτά πανομοιότυπα με το μητρικό φυτό. Επιπλέον, τα σπορόφυτα δεν είναι ανθεκτικά στη φυλλοξήρα.

β. Ο γεωπόνος θα συνιστούσε την εφαρμογή αγενούς πολλαπλασιασμού. Ο αγενής πολλαπλασιασμός στο αμπέλι γίνεται με καταβολάδες, μοσχεύματα, εμβολιασμό (και με συνδυασμό τους).

Στον αμπελώνα που μελετούμε, η συγκεκριμένη ποικιλία είναι μη ανθεκτική στη φυλλοξήρα, οπότε, θα πρέπει να γίνει η χρήση υποκειμένων ανθεκτικών στη φυλλοξήρα. Πάνω σε αυτά τα μοσχεύματα θα γίνει εμβολιασμός, με εμβολιοφόρες κληματίδες από τη συγκεκριμένη ποικιλία. Μετά τη συγκόλληση εμβολίου-υποκειμένου, τα εμβολιασμένα μοσχεύματα θα φυτευτούν στο φυτώριο για ριζοβόληση. Έτσι, θα προκύψουν έρριζα εμβολιασμένα μοσχεύματα, έτοιμα να αξιοποιηθούν από τον αμπελουργό.